

ragaszkodunk ipari függőségünkhöz, csak hogy megtarthassuk országunk agrárius jellegét. Pedig az ipari függőség sokkal veszedelmesebb az idegen államok mezőgazdaságától való függésnél, mert amaz hasonlíthatlanul nagyobb nemzeti vagyont értéket ömleszt ki a külföldre, mint emez. Viszont ipart teremteni valamely országban mégis csak könnyebb, mint a mezőgazdaságot a fogyasztás igényelte fokra fejleszteni.

Igaz, hogy sok szó hangzik, sok tinta folyik a mi kormányköreinkben is a hazai ipar föllendítése körül, de komoly eredményekről e részben szó sem lehet addig, míg gazdasági közösségben maradunk az iparos Ausztriával, a mely szabad versenyével elfojtja a mi gyenge iparunkat minden mesterséges dédelgetés dacára is.

De hogy erőteljes magyar ipar megteremtése nem is lehet komoly célja a kormánynak, az következik abból a célzattól is, amelylyel a vámközösség főtartását megokolja. A vámközösség politikájának alapeszméje a két állam egymásra utaltságában áll. A mi mezőgazdaságunk — így hangzik a kormánypolitika hivatalos megokolása — rá van utalva Ausztria piacaira, Ausztria ipara pedig rá van utalva Magyarország piacaira. — Ezt az egymásra való utaltságot csak vámközösségben lehet kielégíteni a mi nyereszterményeinknek Ausztriában s az osztrák iparcikkeknek minálunk való elhelyezésével.

Nos hát miként egyeztethető meg ez a magyar kormány iparpártolási akciójával; hisz a kettő kizárja egymást. Ha a vámközösségben kielégítendő kölcsönös érdek a magyar piacnak az osztrák ipar számára való biztosítását igényli, akkor a közösség alapján álló magyar kormány nem törekedhetik komolyan az osztrák iparnak a hazai piacokról való kiszorítására.

Vagy a vámközösségnek hivatalos

megokolása, vagy a hazai ipart fejlesztő kormánypolitika humbug tehát, mert az egyik tűz, a másik víz, a mit öszekeverni nem lehet.

A kormánypolitikából pedig azt látjuk, hogy csak az elsőt veszik komolyan s az utóbbival csak port hintenek az ébredező nemzet közvéleményének szemébe, amely megértve a kor intő szavát, kezdi követelni az ország gazdasági függetlenítését, a mi nélkül állami önállóság sem képzelhető.

Városok szövetkezése.

Pécs, 1901. március 28.

Az utóbbi időkben a kormány mind leplezetlenebbül rontott neki a vidéki városok érdekeinek, hogy a saját hatalmi igényeit erőszakoskodások révén is kielégíthesse. Nem volt elég, hogy az állam a közoktatástügyi, a humanitárius, bűnügyi és egyéb állami föladatak teljesítését a városok nyakába sózta, most meg már, mint többször megirtuk, a fogyasztási és az itali jövedelmek összeharcsolásával közgazdaságilag is meg akarja ujolag károsítani a városokat.

Ily körülmények között a városok részéről igen nagy érdeklődésre tarthatnak számot azon eszmék, amelyeket a Győri hírlap »Magukra hagyott városok« című cikkében a következőkben pendit meg:

»Ha jól emlékezünk, az 1899. VI. t.-cz. (városok kártalanítása) érvényének meghosszabbítására vonatkozó törvényjavaslatot a képviselőházi bizottság letárgyalta és ha igen, akkor minden különösebb észrevétel nélkül elfogadta és a képviselőháznak ajánlja. Ha pedig nem jól emlékezünk, azt se tessék zokon venni, mert összeférhetlenségi és még egyéb kiszínezhető témák lefoglalják a fővárosi sajtó hasábjait és kiszorítják az ilyen jelentéktelen kérdéseket, amik egy-egy városra néve esetleg 6—10% pótdómeletet jelentenek.

Maga az a tény, hogy a törvényjavaslat megkésült és a városok 1899. évi elmaradt államsegélyét a képviselőházban senki szóvá nem tette, bizonyítja, hogy a városok magukra vannak hagyva és az orsz. képviselők fősulya politikai pártálláson nyugszik. Akkora súlylyal nehezedik a politika az államélet egyéb tényező

zattam el az én menázsimat, aki az uton elcsuszott, oszt beledobta az én két bakkancstalpamat a sárba. Az igaz, hogy mögin öszszeszödté és nem szót sömmit, de én mikor öttem, mégis csak éreztem, hogy sárizé van.

Kedves Zsuzsim! Éngömet akarsz te regulára tanétani, hogy mit szabad és mit nem? Nékem mondd, hogy ne üssem hátba többet azt a zsidó káplárt, aki már a hat óra kurta vasat is kiátam érte? Mikor ezt óvastam, ójan mérögbe gyüttem, ha akkor itt vagy, tudom négy hétig sem állt vóna el a köhögésed, ugy vágtaik vóna hátba.

Aztán micsoda hazugság vót az tüled, hogy a Gulyás Ferkó ippeg akkor mönt el az ablakotok alatt, mikor te az én leveletem bontottad föl. Ezt már csak nem hiheti el egy regruta sem. Talán akkor is ott vót, mikor azt a tintafótot mögcsókótad, amitül téntás lött a szád széle, aztán mög ekented a tenyerreddel a képödön.

Ezökre felej mög, ha van tiszta szived, oszt küdj egy kis pénzt, hogy a mérgemet leöblithessem, akkor aztán a legközelebbi levelemben még több szépet is irok neked.

Tisztöllek és csókollak miljomszor és maradok a te szeretö hived

Kulicska János.

Erre a levélre mindez ideig nem érkezett még válasz.

ágazataira, hogy azokat szinte agyonnyomja. Ha valamely törvényjavaslatához egyik-másik város felir, a képviselőház kiadja a bizottságának, ahol nem sokat foglalkoznak vele, a házban meg egészen elvesz az illető város kérése vagy panasza.

A városok feladata, hogy magukra hagyottságukon segíteni igyekezzenek. Egyik mód amit már a múlt esztendőben megemlítettünk, a törvényhatósági városok szövetkezete vagy egyesülete lenne. A városnak tavalyi kongresszusa megmutatta, hogy a városoknak sok közös érdekében van találkozó pontjuk, akadna bőven dolga egy állandóan szervezett központnak, aminek legyen elnökség a neve.

Valószínű, hogy ilyen központ fentartása valami költséggel járna, de évi 2—3 száz korona hozzájárulást a saját érdekeinek erősebb képviseléseért mindegyik város megbir. Utalunk e tekintetben a vidéki hírlapírókra, akik egyenként 24 koronát fizetnek évenként az országos szövetség fentartásáért. Akkor azután lesz formája, állandó szervezete a városok szövetségének, lesz címe és nem jön zavarba a kormány, hogy a városok kongresszusának határozatára a választ hova küldje. Az első kongresszus által nyitott ösvényen haladva, kiépülhet a városok szövetsége, ha a tavaly tapasztalt érdeklődés nem csökken.

A másik, nem alternatív, hanem párhuzamos megoldási mód lenne a városok országgyűlési képviselőink klubja. Ha a parlament városi tagjai pártkülömbőség nélkül csak időnként összejönnének és megbeszelnék városaik közös érdekű kérdéseit, a városokat érintő törvényjavaslatokat és a törvényhozói törekvéseket együttesen tárgyalnák, igen sokszor hasznos szolgálatokat tehetnének városaiknak. Az előbbi terv bármikor megvalósítható, az utóbbi erről a parlamentről már lekésett. De ha állandósul a városok szövetsége, az új parlament városi klubjával egymást a városok előnyére igen szépen kiegészíthetik. A mostani árvaságon okvetlen segíteni kell.

Hirek.

Pécs, 1901. március 28.

A szines ing.

Ha enyhébb idők járnak, az utcákon már fel-feltűnnek a tavaszi toaettek. Természetes, hogy minél nagyobb a gazdasági pangás, annál jobban vetélkednek pompa dolgában a toaettek, még pedig nemcsak a női-, hanem a férfi toaettek is.

A férfi-divatban, mint azt a hites szakértők és a divat váteszei jósolják, ismét a szines ing lesz az uralkodó bolygó. A szines ing csodálatos szívóssággal tartja magát a divat felszínén már néhány év óta, még pedig minden divatfilozófia elénere.

A divat tudniillik azok közé az örültségek közé tartozik, melyekben van mégis néha némi rendszer. És a hol rendszer van, ott megterem a filozófia is. A divatfilozófia eddig azt tanította, hogy a mi praktikus és olcsó, csakhamar letűnik a divat szinpadáról, mert nem eléggé előkelő.

A szines ing praktikus is és elterjedésénél fogva olcsó is. (Praktikusságát leginkább a mosónék bánják.) Szines ing felett, családi tragédiák, évszakok, eső, hó, szelek nyomtalanul vonulhatnak el. A fehér ing egy bizonyos korhatáron túl a fekete jelzőre teszi magát érdemessé, a szines ing ellenben, melyet husvétkor kezdenének hordani, még Szent-István napján is szines ing, legfeljebb nemes patinával van bevonva. Minden előnye, hasznossága, olcsósága dacára is — divatban maradt a szines ing. Meg kell azonban jegyezni, hogy a szines ing még nem mindjárt a divatba befogadott szines ing.

A szines ingnek tudniillik »rendszere« van, mely ellen senkinek sem szabad véteni, ki a »divatos« jelzőre igényt formál. Első szá-

Juli néni még nem tudja, mikor sűt mögin pogácsát. A te szeretö

Zsuzsid.

Aztán ő is összehajtotta a levelet, boricba tette és ráirta a következő címet:

»Ezen levél adassék Kulicska János közvitéznek az 52. gyalogezredben, krajcár-kompanya 4. kaszárnya. Pécsön.«

Mikor Kulicska János ezt a levelet elolvasta, nagyon elszomorodott, meg nagyon mérges is lett. Azonnal leült és negirta rá a következő szép feleletet:

»Kedves drága, egyetlenegy rozmaringszál virágom!

Nincs az a liljom, aki fehérebb vóna, mint a te képed, nincs az a pünkösdi rózsa, aki pirosabb vóna, mint a te szád széle, nincs az a nefelejcs, aki kékjebb, mint a te szömöd és nincs az a Dunkli, aki sötétjebb, mint a te hajad.

A levelet mögcsókótam ott, ahun ráöntötted a téntát. Máskor nem kö mögjelöni a helyit, mögérzöm a leheletödrü is, ha füstöt köbászt etté.

Azám ni, most jut eszömbé a köbászru, hogy hát jó vóna, ha egyetmást künné, mert itt bakáékna csak débe ér valamit a menázs. Tennap még avval is rosszul jártam. Ippeg az én legkedvesebb téstátam fözték: bakkancstalpot. Én meg a német dobossal ho-

bály a vaskövetkezesség. Ha a plasztron bágyadt lila, a mansettának nem szabad forradalmi vörösnek lennie. A milyen színű az ingmell, olyan színűnek kell lennie a kézelőnek. Ennek a kettőnek úgy kell megegyeznie, mint az alanynak és állítmánynak. Második szabály, mely azonban kivételt enged meg, hogy az ingmell és kézelő csikos legyen.

De téved, a ki azt hiszi, hogy ez aztán elég. Ő nem. A csikoknak az ingmellen merőlegesen kell vonulniok, ellenben a mansettán vízszintesen. Ez a legujabb vívmány, mert tavaly fordítva volt. — Hogy az idén miért van így, az divatkabala. A harmadik legfontosabb szabály a gallérra vonatkozik, Minden magyar anya kösse a gyermeke lelkére, hogy színes inghez fehér gallért kell hordania.

Amiből nem következik, hogy teher inghez színes gallér dukál. Egyáltalában a színes gallér immár a muzeumba való. Akinek régi időkből megmaradt néhány tucat belőle, küldje ajándékba az — ellenségének. A negyedik szabály a nyakravalóra vonatkozik. A nyakravalónak mindig a színes ingmelléhez kell alkalmazkodnia. Itt érvényesül leginkább az izlés. Zöld ingen krómsárga nyakkendő felér az apályikossággal.

Van még néhány ilyen színösszetétel, melynek káros következményeit — a szigorú divattérfiak szerint — már a gimnáziumban kellene tanítani. Ez a négy főszabály az, amit a színes ing viselésénél szemünk előtt, illetve a mások szeme elé kell tartanunk.

Az amerikai konzerv-gyáros.

— Szerkesztőségünk vendége. —

Szerkesztőségünkbe a késő délutáni órákban egy tiszteletreméltó aggastyán lépett be. Hosszu ősz szakállt s cilindert viselt s általában egész fellépése azt a benyomást tette legfiatalabb riportereinkre, a kinek a legügyesebb titkos rendőrnél is jobb szimatja van, hogy a derék aggastyán külföldi.

Nem csalódtunk, mert a rokonszenves idegen, felelős szerkesztőnkhez lépve, így mutatta be magát:

— Goud James, amerikai konzerv-gyáros vagyok, Pécssett fiók-telepet akarok létesíteni s ennek kell reklámot csinálni, én amerikai vagyok, értem a reklám módját s áldozok is rá, mert tudom, hogy a hirdetés az alapja az üzletnek. A hirdetés, mely ápol s eltakar! Szándékom van a lap hirdetési rovatából két oldalt egész évre lefoglalni a konzerv-gyár céljaira.

Mogorva felelősünk e szavakra olyan nyájas és barátságos urrá változott, a mi egyszerűen mesés dolog. Leültette az amerikai konzerv-gyárost és szivarral kínálta meg. Ezüst papirosba burkolt szivarral. Aztán igen kedélyesen beszélgetni kezdett vele, avval a céllal, hogy itt tartja addig, míg távollevő kiadónk beérkezik.

A beszéd folyamán az amerikai konzerv-gyáros egy kis szívessegre kérte felelős szerkesztőnköt.

— Kérem szépen, — mondta — van nekem itt Pécssett egy rokonom. Annak van egy gymnázista fia, ki egy genialis gyerek, verseket is ír, kérem szépen, de valami pazar verseket. Elhoztam egyet, egy tavaszi dalt, tessék azt közölni, nagy örömet szerez vele a családomnak.

Szerkesztőnk fanyar mosolylyal vette át a tavaszi dalt, melynek első versszaka így hangzott:

Tavaszi, tavasz
Már nem havaz
Mily gyönyör az
Eljen a haz-
a!

Tekintettel a két oldalas évi hirdetésre, szerkesztőnk kijelentette, hogy ez a vers az új század legjobb alanyi költeménye s néhány even belőli biztosan nyomdafestéket fog látni.

Kiadóhivatali főnökünk még mindig nem jött, minélfogva újból beszéddel kellett tar-

tani az amerikai konzerv-gyárost, a ki egyszerre igen fesztelentül kezdte magát viselni. Meglátott szerkesztőnk asztalán két szabadjegyet a Luzsénszky báró felolvasására.

— Megengedi kérem? — szolt barátságos mosolylyal és felvette a két jegyet.

— Ah, a búr-magyar báró, hát ő is eljött Pécsre? Nagyon szép tőle. Én is meg fogom hallgatni. Ezzel előkelő mozdulattal belső zsebében tüntette el a szabadjegyeket.

Ha a hirdetés ügy nem genirozta volna felelős szerkesztőnköt, bizonyos, hogy az amerikai konzerv-gyáros abban a pillanatban repült volna. Így azonban szerkesztőnk komoran hallgatott.

Az amerikai konzerv-gyáros még zsebre vágott egy csomó vidéki lapot, újabb szivart kért szerkesztőnkötől, megnézte a szerkesztői és kiadóhivatali levelezést, érdeklődött előfizetőink száma felől s kicsinylőleg nyilatkozott a magyarországi, de különösen a vidéki újságírás felől. Majd rossz vicceket kezdett modani.

— Mondja csak kérem, — kérdezte — mit mondanak egy angol Missről, ha gorombáskodik?!

— ??

— »Komisz«, — szolt diadalmasan az amerikai konzerv-gyáros.

E borzasztó viccre gyanu fogamzott meg szerkesztőnk agyában az idegen kilétét illetőleg. Erélyes módon az illető polaszakállához kapott. Az kezében maradt s előtte állt lapunk barátja, a ki ilyen módon kimaszkirozva jelent meg a szerkesztőségben és a hirdetést feladó amerikai konzerv-gyáros képében űzte kis szemtelenkedését.

Arról jobb nem is szólni, hogy lapunk barátja milyen módon jutott ki az ajtón.

Zsarátnok.

Napirend 1901. március 29-én.

Naptár: péntek, márc. 29. — Róm. kath.: Fájdalmas Szűz. — Prot.: Euszták. — Görög-kel. (márc. 16.) Szabinusz. — Zsidó: Nisan 9. — Nap két 5 óra 29 perckor; nyugszik 6 óra 9 perckor. — Hold két délben; nyugszik 2 óra 34 perckor éjjel.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hűvös idő, helyenkint csapadék várható.

Színház: »Ocskay brigadéros«, színmű.

— (Zenés-mise.) Ismeretes, hogy az egyházi zeneegyesület husvét hétfőjén rendez a székesegyházban ismét instrumentális misét. Azt is megirtuk már, hogy egy Greith-féle misét fognak ez alkalommal előadni, most hozzá tesszük, hogy offertoriumra ugyancsak Greith-féle kompozíciót fognak előadni s pedig a Terra tremuit kezdetű husvétii offertoriumot, melyben, az Alleluja témáját a nagyszombati Alleluja képezi. Ez az offertorium a milyen klaszszikus zenemű, ép oly hatásos. A karok már úgy a misét, mint az offertoriumot tudják, a legközelebb meglesz az összpróba a zenekarral.

— (Uj magyar nemes.) A király a személyekörűli magyar miniszter előterjesztése folytán Pfeiffer Károly Lipót nagybirtokos eszéki lakosnak és törvényes utódainak, a közgazdaság terén szerzett érdemei elismerésül, a magyar nemességet az »orlovnjaki« előnévvel adományozta.

— (Jelentés a vizről.) A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A vitzartók tele vannak; a tettyei forrás vízszolgáltató képessége folyó hó 28-án reggel 4340 köbméter.

— (Halálozás.) Held Ferencné szül. Bandler Erzsébet, életének 78 ik és házasságának 49 ik évében ma meghalt. Temetése holnap (pénteken) délután három órakor lesz a Percel-utca 9. számú házból a budaikülvárosi temetőbe. Lelkiüdvéért az engesztelő misét szombaton délelőtt féltíz órakor tartják a

belvárosi plébániatemplomban. Az elhunytat férje, egy unokája, unokavő, köztük *Valentin Ottó* és dédunokái gyászolják.

— (Új címerek.) A honvédelmi miniszterium az összes Magyarországi csendőrszakaszok számára új magyar címert adott ki, mely a legujabb heraldikai megállapítások szerint tünteti föl a magyar szent korona országainak egyesített címerét. Az új címerek most érkeztek meg a pécsi szárnyparancsnoksághoz is a csendőrszakaszok közötti kiosztás végett.

— (Csaló ügynök.) *Bach* Mari, sásdi postamesternő, jelentést tett a hatóságnál, hogy *Acsbot* József, sásdi lakos címére Németbólyból érkezett s 146 korona értékű 240 darab kötött cipőt *Stern* Jenő, törökkoppányi születésű ügynök kiváltotta, a szállítólevélre ráhamisitván *Acsbot* nevét. *Stern* Jenő Kaposvárott erre a feljelentésre el is fogták s ő be is ismerte tettét azzal, hogy a cipőket Dombóvárott eladta s az érték nyert pénzt elmulatta. Ugyancsak ekkor *Paidek* József, sásdi lakos is feljelentést tett *Stern* ellen, a ki a kaposvári roletta-gyár ügynökének adván ki magát, nála megrendelést eszközölt s erre hat korona előleget vett fel. A szélhámós ügynök egyelőre a sásdi járásbíró-ság börtönében várja büntetését.

— (Pótvásár.) A kereskedelmügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Tolna vármegye területéhez tartozó *Bonyhád* községben a f. évi március hó 4—5-re esett, de elmaradt országos vásár helyett f. évi április hó 2—3-án pótvásár tartassék.

— (Nagy tüzek.) *Pölöske* községben a minap, eddig még ismeretlen okból kigyuladt *Reiss* Ádám ottani lakos háza s teljesen leégett. — *Lápadfőn* szintén nagy tűz volt a minap. *Neiser* Bernát, ottani lakos istállójában támadt a tűz, mely a szomszédos gazdasági épületeket és lakóházat is elpusztította. A kár meghaladja a 4000 koronát. *Essterházy* Miklós hercegnek a tolnamegyei alsó-megygyes pusztán levő uradalmában szintén nagy tűz pusztított a napokban. Ez a tűz egy cseléd vigyázatlansága folytán keletkezett, a ki pipára gyújtott az istállóban s így okozta a tüzet, mely több épületet elhamvasztott úgy, hogy a kár a tizezer koronát is meghaladja. — Végül *Konrád* János, nagynyárádi lakos pajtája is a tűz martaléka lett a napokban. Hogy ez a tűz miből keletkezett, eddig még nem tudják.

— (Záróvizsgák.) Mint értesülünk az építő iparos tanoncok téli tanfolyamának záróvizsgái a hit és erkölcsstan, ugy a közismeretű tárgyakból, holnap, március hó 29-ik napján d. u. 2 órakor a belvárosi népiskolában fognak megtartatni.

— (Megszurt ember.) *Szellő* József, ismert pálinkabutik-töltelék ma délelőtt egyik Jókai-téri palinkásboltban egy cimdorája mellébe szurta s aztán megugrott. A megszurtt embert a kórházba szállította a rendőrség; a tettest pedig keresik.

— (Jóváhagyott alapszabályok.) A »Marcali kaszinó« alapszabályait a m. kir. belügyminiszterium a bemutatási záradékkal ellátta.

— (Óráskirakat veszélyben.) A főutcán van a *Piller* téle órás üzlet, melynek kirakata tegnap este veszélyben volt, amennyi-

ben egy ismeretlen ember álkulcsal fel akarta nyitni a kirakatot, kételkedni pedig azon nem lehet, hogy mily célzattal. Tette azonban nem sikerült, mert csakhamar észrevette az üzlettulajdonos s kinézett. A tettes ekkor már gyors lépésekkel eltávozott s a színháznál lekanyarodott. Nem ismerhették fel, mert csak hátulról látták. A nyomozást mindazonáltal a legszélesebb körben megindították az ismeretlen kísérletező kilétének kiderítésére.

— **(Elfogott betörő.)** *Biró Ferenc*, magyarpeterdi lakos házába egyik éjjel egy csavargó be akart törni; de észrevették s még idejekorán megugrasztották. A betörőt most elfogták *Nagy István*, herendi illetőségű csavargó személyében, kinél mindenféle a betörésre alkalmas szerszámot találtak. Az elfogott betörőt átadták a királyi ügyészségnek.

— **(Névmagyarosítások.)** Kiskoru *Wank Alajos*, pécsi illetőségű, ugyanitteni lakos vezetéknévénél *Halász*-ra, kiskoru *Goldberger Gábor*, hűgyészi illetőségű, budapesti lakos vezetéknévénél *Fodor*-ra és kiskoru *Schulhof Géza*, Jenő, Gyula és Árpád, barcsi illetőségű ugyanottani lakosok vezetéknévénél *Simonyi*-ra kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedtetett.

— **(Életmentő apáca.)** Csaknem végzetes kimenetelű szerencsétlenség történt Pakson — mint levelezőnk írja — hétfőn az ottani apáca-klastromban. A zárdában levő kápolnában tartják ugyanis ez idő szerint a katolikusok Pakson az Istentiszteleteket, mivel a templom építés alatt van. Az Istentiszteletek után, hogy a nagyszámu ájtatoskodók minden zavar nélkül az utcára juthassanak, ki szokták nyitni a zárdá nagy, súlyos kapuját mit aztán a hívők eltávozása után ismét bezárnak az apácák. — Hétfőn, Gyümölcsoltó Boldogasszony napján is így volt, de mikor este *Ollers Firmina* főnöknő egyik apáca társával be akarta tenni a nehéz kaput — az nem sikerült nekik. Segítségül hívtak tehát két éppen arra haladó suhancot a kapu betevésére. Ezek azonban oly hevesen rántották a kaput, hogy az kiugrott a helyéből és dűlni kezdett. Az apácák rémült sikolytással kaptak a dűlő kapuhoz, hogy zuhanásában föltartóztassák, mert ha ez nem sikerül nekik, úgy a két suhancot a rettenetes kapu menthetetlenül agyonüti. Sikerült is egy pillanatra föntartani a dűlő kaput, mely idő éppen elég volt, hogy a két ifju félreugorhassék. Ebben a pillanatban csapódott a kövezetre óriási robajjal a súlyos kapu, miközben a főnöknő arcán, közel a szemhez jó erősen megsebesítette, a másik apáca pedig a kezén sérült meg. A bátor életmentő, áldott lelkű főnöknő iránt, — ki most betegen fekszik, — általános Pakson a részvét.

— **(Lelkészi értekezlet.)** A felső-baranyai ev. ref. egyházmegyében a siklósvideki lelkeszi kör ápril 10-én Siklóson tartja meg tavaszi rendes lelkeszi értekezletét. Az értekezleten *Lutár Sándor* turonyi lelkesz olvas fel. A megbeszélendő tárgyak között első helyen áll az egyházmegye monografiájának megírás módoszata.

— **(Eljegyzés.)** *Potok Sámuel*, budapesti kereskedő eljegyezte *Fürst Jozefint*, *Fürst Jakabnak*, a kaposvári béruradalom repási műszaki vezetőjének leányát.

— **(Mégkéselte az atyját.)** A leg-
rutább lelki eldurvulás kétségtelen jele az, ha a gyermek szülei emeli fel kezét. *Teiker Vencel* kőműves legény együtt lakik atyjával, a ki már alig tud dolgozni. A minap a fiu valamit parancsolt atyjának s minthogy az képtelen volt a rábizott munkát elvégezni, hát méregbe jött, s mikor atyja megfedte

őt, kést rántott elő s összeszurkálta édesatyját. A késelő gyermek ellen megtették a feljelentést.

— **(Hegedűt lopott.)** Tüzzel húzta a minap éjjel a dunaszekcsői cigánybanda a dunaszekcsői kaszinóban a nótákat. Midőn az ünnepi közönség már hazatért, a barna zenészek is eltávoztak, de egynémelyike ott hagyta a hegedűjét. A jó alkalmat felhasználta *Kis Boros János* mágocsi cigány és elvitte magával *Mágocsra Sárkösi Józsefnek* nyolcvan forintot érő hegedűjét. A mágocsi csendőrség azonban csakhamar elkobozta az ellopott hegedűt és elküldte Dunaszekcsőre, hol gazdája már átvette a községi előljáráságtól. A hegedű tolvaja ellen pedig megindították a büntető eljárást.

— **(Füstölt husra éhezett.)** *Sárkösi Borcsa* cigányasszony belopódzott *Thür János* lancsuki lakos konyhájába s a kéményben volt füstölt sertéshúst (sonkát, hurkát, kolbászt, szalonnát stb.) leszedve és magához véve eltávozott. De a konyha melletti szobában időző házigazda zajt hallván, kinézett a konyhába s a füstölt hus hiányát észrevevén, utánaszaladt a cigányasszonynak s a húst elvette tőle. A cigány nő nyomban való letartóztatása nem sikerült, s a csendőrségnek csak másnap sikerült a vakmerő tolvajt a lancsuki határban kézrekeríteni.

— **(Megrugta a ló.)** *Einhart József*, tíz éves fiúcska, a házuk előtt álló falusi kocsi körül nézelődött. A lovak nagyon tetszettek neki s simogatni kezdte egyiket is, a másikat is. Kedvtelőségnek megadta az árát, mert a szürke kirugott s úgy eltalálta a kis fiut, hogy az vagy három méternyire röpült a kocsitól. A rugás oly súlyos természetű, hogy a kis fiu bordáját betörte s most élet-halál közt lebeg.

— **(Betörés.)** A napokban ismeretlen tettesek *Weiss Adolf* albertfalusi kereskedő házában falát kiásták, a támadt résen behatoltak az üzleti helyiségbe s a pénzes fiók egész készletét, — mely szerencsére csak 14 korona aprópénzből állott — elvitték. A tolvajokat, — a kik valószínűleg kóbor cigányok — a csendőrség nyomozza.

— **(A tűzoltás tanítása.)** A belügyminiszterium *Ruffy Pál* kormánybiztos javaslatára megengedte a községi közigazgatási tanfolyamon a tűzoltás rendszeres tanítását, a minek keresztülvitelére az országos tűzoltószövetség vállalkozott. A szövetség kiváló szakférfiakat kért fel a tűzoltói tantárgyak előadására s ehhez képest a vidéki tanfolyamokon — s így Pécsen is — *Lukács Gyula*, *Köhler István*, *Barabás István*, *Szabó Gyula*, *Vida Pál* és *Szokolay Ignác* tartanak előadásokat. A tűzoltással így összesen 750 közigazgatási hallgató fog elméletileg és gyakorlatilag megismerkedni, mivel az elméleti kiképzés befejezése után gyakorlatokat tartanak a tűzoltó-kaszárnyákban.

— **(Fényképészeti műterem.)** *Marton István* helybeli fényképész ez uton is értesíti a tisztelt közönséget, hogy helyben a *Ferenciek* utcája 21. sz. házában fényképészeti műtermet rendezett be, hol tartós és precíz kiállítású fényképeket a legolcsóbb áron készít. Csoportképek árai megegyezés szerint. *Marton* kívánatra a megrendelő lakásán is eszközöl fényképfelvételeket. Az általa készített remekkivitelű arcképes levelezőlapok különösen megérdemlik a nagyközönség érdeklődését, melyeket úgy fénykép, mint felvétel után olcsó áron készít.

— **(El ne paccolja.)** Valami kis ügyes bajos dolga volt ma egy falusi asszonynak a kihágási bírónál. A néni elmondja az esetet, mire azt feleli neki a kapitány, hogy csak menjen nyugodtan haza, majd értesítik az eredményről.

Az asszony megköszöni a hozzá való nyájasságot s távozik. Az ajtóból azonban visszaszól:

— Aztán el ne paccolja valahogy a dolgot, mert nagy baj esnék belőle.

— **(Esti légyott.)** Úgy tíz óra tájban történt tegnap este. A házat, hogy indikreációt ne kövessünk el, nem nevezzük meg. A szuterénszerű konyhában pislogott a gyertya s a szobalány a szakácsnéval az asztalnál tündött. Egy halk dörömbölés az ablakon úgy hatott mind a kettőre, mint a villanyos ütés. Egy pillanat alatt az ablaknál voltak, a hol csak egy fiatal ember állott. A szakácsné diszkrétén visszavonult. A szobalány szerencsétlenségére az ablakon vasrács van, a mi azonban nem akadályozta meg őket abban, hogy csókolózzanak. A szerelmi ömlengések teljében a férfi véletlenül benyomta könyökével az egyik ablakot, melynek üvegjei csörmpölve hullottak az aszfaltra, mire aztán kinyílt a felső ablak s egy kancsó repült a szerelmes ifju fejéhez tele vízzel. A megzavart esti légyottnak folytatása lesz a hatóság előtt.

— **(Zrinyi Miklós szobra.)** Szigetvár közönsége még a múlt évben felterjesztést intézett Somogy megyéhez, hogy a megye a hős Zrinyi szigetvári szobrának ügyét tegye magáévá s indítsa a szobor érdekében országos mozgalmat. A megye örömmel fogadta e felterjesztést és egy bizottságot küldött ki az őszszel, tervezet kidolgozására. A bizottság benyújtotta a tervezetet, kimutatva, hogy ha a király beleegyeznék a leendő budapesti Zrinyiszobor hí másának Szigetváron leendő felállításába, ez az etedeti szobor árának (50000 korona) legteljebb a felébe kerülne. A februári megyegyűlés a szobor felállítására vonatkozólag a következő határozatokat hozta: 1. Megszavaz 2000 koronát. 2. Felhívja az összes megyéket adakozásra. 3. Kiküld egy nagyobb bizottságot a gyűjtés eszközzésére és a terv kivitelére. A 12 tagu bizottság elnöke gróf *Sséchényi Imre* lett. A pécsi honvédhadapródok múlt év őszén 100 koronát adtak az alaphoz. Még 22—23.000 korona szükséges.

— **(Orth János Pécsen.)** A rendőrség folyosóján ma ahhoz a bizonyos futó tűzhöz hasonlóan terjedt el a hire, hogy Orth János él, hozzá itt van Pécsen. Csoportokba vegyülve tárgyalták az esetet s a várakozó felek azon része pedig, amely szintén hallott egykor valamit az el-tűnt főhercegről, mind látni szeretne volna a *Margaretta* hajó rejtélyes tulajdonosát. A kapitány elé aztán bevezetett a rendőrmester egy szánalmas alakot.

— Hogy hívják? — kérdezte a kapitány.

— Orth Jánosnak!

Általános elszörnyülködés. A rendőrőrmester azonban rövidesen megadja a fölvilágosítást.

— Jelentem alássan, átutazó tolong, most jött Torontálból s visszük haza illetőségi helyére, Bajára.

— Hát nem főherceg?

— Még nem, — volt a válasz, jelenleg csak alkusz.

— **(A szerelmes huszár kalandja.)** Furcsa módon figyelmeztette szeretőjét tegnap este egy természetes huszár, hogy a szokott helyen, a találkák, az édes idillek helyén jelenjék meg. A szerelmes huszár türelmét ugyanis a hosszú várakozás nagyon próbára tette s köveket kezdett a háztetőre dobálni, majd kardjával erősen döngötte a kaput. Az iszonyu zajra megnyílt a kapu. A huszár örömpesve futott a kilépő alak felé:

— Mariskám, csakhogy megjöttél, — sutlogá szerelmes hangon.

De a felelet egy hatalmas pofon volt, a melytől a huszár majd elszédült. A cseléd helyett ugyanis a háziur lépett ki az ajtón s felnőtt fiával úgy elverte a huszárt, hogy az alig birt elcammogni. Végül oldalfegyverét is elvették. A huszár erre elkeseredve ledobta köpenyét és sapkáját:

— Vigyetek el mindent, ha a kardomtól megfosztottatok . . .

A huszár erre jelentést tett a rendőrségnél, nemkülönben a háziur. Az egyik magánlak sértésért. Ügyük most került az igazság mérlegére s majd eldől, melyik javára billen a serpenyő.

KÉRDEZZÜK MEG A HÁZIORVÓST!

Rondorfi
alkálikus természetes
savanyuvíz

MINT NYÁLKAOLDÓ SZER

úgy magában, mint meleg tejjel vegyítve
KÖHÖGÉSNÉL, REKEDTSÉGNÉL, TŰ-

DŐHURUTNÁL stb.

legjobb gyógyszerrel ajánlatik.

**NEHEZEN EMÉSZTŐ, GYOMOR-
HURUTNÁL KITŰNŐ HATÁSA
VANI!**

Mindenütt kapható.

Művészet, irodalom.

○ **Durand és Durand.** Ebben az ötletes francia darabban bucsuzott el tegnap este a pécsi közönségtől *Tapolcai Dezső*. Ebben az idényben kevés oly vigjátékot láttunk színpadunkon, a melyben oly kitűnően mulattunk volna, mint épen tegnap este. A színház rengett a kacagástól, mely jelenetről jelenetre nőtt s ezt a kitűnő jókedvet elsősorban *Tapolcai Dezső* teremtette meg, a ki Durand fűszerest kreálta. Maga a bohózat, mint fentebb is említettük s általánosan ismerjük, ötletes, különösen a fűszeres szerepe, melyet épen ez a körülmény nehéz szereppé tesz. A jó ötleteket kihasználni, igazán kimeríteni s a holt betűkbe temetett humoros gondolatokat életre, való életre támasztani nem kis feladat s művészi erőt igényel. *Tapolcai* megkreálta az alakot. Ötudatos, biztos játéka egyéniségéből tolyk s így közvetlen az. Ez az ő sikereinek magyarázata. Szerepét megemésztette s mikor a színpadon előadja, akkor már a saját, művészi egyéniségét interpretálja a szerző szavaival, akkor már ő él és mozog a színpadon úgy, mint a szerző alakját elképzelte. Minden egyes szerepét átéli esténként s legjobb tudását érvényesíti alakjaiban. Tegnap este Durand fűszerest hasonló ambícióval alakította s óriási sikere volt. Nem egyszer nyílt színen megtapsolták, a felvonások végén meg ötször-hatszor hívták a lámpák elé. Színtre léptekor egy szép babérkoszorút erőszakkal alá a zsinórpádlásról neki s szünni nem akaró taps fogadta. A vendégművész mintegy animálta az egész személyzetet. *Vágó Béla* az após szerepében szintén kitűnőt nyújtott. — *Választékos* eredetisége nem tévesztette el a hatást. *Németh János* rendkívül kacagtató kabinet alakítást produkált epizódszerű szerepében, melylyel állandó derűtségekben tartotta

a publikumot. *Delli Lajos*, *Kende Paula*, *Agó Iona*, *Komlóssy Ilonka*, *Jessenszky* szintén teljes ambícióval működtek közre a siker érdekében. Ebben a színházi indényben a színházi közönség annyit még nem kacagott, mint a tegnap esti előadás alkalmával. Sajnos, ismét nem volt telt ház, bár az előadás nagyon is megérdemelte volna; de — vigasztalásul mondhatjuk — nem volt üres nézőtér; úgy közepes ház nézte végig a tegnapi kitűnő előadást. (C.)

○ **Sada és Maca.** Pécssett jól ismerlek ezt a két nevet: *Lévay Sárka* és *Lévay Margit* a viselői. Legújabbban az által nyertek aktualitást, hogy az Ország-Világ szépirodalmi hetilap vasárnapi számában arcképeiket hozta és rendkívül rokonszenves hangon emlékezett meg a két primadonnáról, akik közül *Sada Székesfejérvárott* működik *Halmaynál*, *Maca* pedig *Eperjesen Kiss Pálnál*, mint a vidéki színészet két bájos büszkesége.

○ **Érzékeny színész.** *Könyves Jenő*, nagyváradi színészről — a ki Pécssett is játszott tavaly — az ottani színházi lap nem valami előnyösen nyilatkozott, olyan formán irva, hogy föllépése bukással járt. Az érzékeny művész erre az egyik nagyváradi lapban olyan nyilatkozó közleményt tett közzé, a milyen Magyarországon nem szokásos s a mely a vidéki színészeknek csak ártalmára lehet, mert azt bizonyítja, hogy a kritika kibírására gyöngé. A nyilatkozó színész azt írja, hogy a cikk aljas volta miatt az ujság szerkesztőjét két napon át bottal kereste, de nem találta, mert a szerkesztő gyáva meghátrálásból Nagyváradról elutazott. Megemlítjük még, hogy a színügyi bizottság elnöke *Könyves Jenő*nek bizonyítványt állított ki, a melyben arról van szó, hogy művészi képességének kifejlődése iránt őszinte reménnyel és bizalommal viseltetik.

A nagy szeria után a komédiásképűn a játék sora, de az bizony elhibázza a lökést. Nem is csoda, mikor mindig az aransárgahaju szép asszonyt nézi.

— Eh, feladom a játékot; szól egyszerre unottan.

— Ohó, nem oda Buda! Hadd lássuk a végét, kedves kollega ur. Én matschban akarom hagyni.

S az aranykeretű orrcsüptetőjét gondosan megtörölvén, csakugyan ismét szeriát csinál s a játék vége felé közeledik. Mialatt a fiatal rendőrkapitány igyekszik dicsőségesen bukni, ha már buknia kell, ezt ismét megszólítja egy másik.

— Mutasson be, kedves kollega ur!

— Kinek?

— Hát őneki!

— Hja, vagy úgy?! A kis Béltekynének! Jól van no. Ugyis látom, hogy úgy néz már is rá, mintha örökre rabul ejtette volna a szívét.

S mivel a fiatal kapitány csak nem bírta a bukást kikerülni, ő reá jött ismét a sor s egy remek kvart buzerával be is fejezte a játszmat.

A zenekar épen most fejezte be a khinai dal-egyveleget s szünetet tartott. A fiatal rendőrkapitány már az öreg urral parolázott s a fiatalság első lépcsőjén levő kis bakfisnak mondott valami hizelgő bókot, mikor az ujságíró a társával odalépett az aransárgahaju asszony elé.

— Nagyságos asszonyom, engedje, hogy bemutassam lapunk új munkatársát, Bodola Henrik urat.

Az aransárgahaju asszony mosolygott és úgy nyujtotta picit kezét a komédiásképű felé.

— Üdvözlöm. Legyünk jóbarátok. Mert a ki a

Magában pedig elégedetlenül szól, miközben csörgeti a tányért, meg az evőeszközöket:

— Mintha bizony olyan sok idő kellene ennek a kis libapecsenye felmelegítésének!?

MÁSODIK FEJEZET.

— *Melyben megtörténik ama három fiatal férfi bemutatása. S történnek egyéb, kevésbé fontos dolgok is.* —

A »Hét vezér« kávéházban a katonazenekar hangversenyez. A nagy, villanyos lámpától fényes terem legkisebb zuga is el van foglalva az elegáns publikumtól s a pincérek alig tudják kiszolgálni a vendégeket. Különösen sok a szép asszony és fiatal leány, mert hát hiába, a helyőrséget mindenütt bálványozzák s a katonazenekar szereplése nemcsak hangverseny, hanem szépségvásárszámba is megy, a hol versenyre kelnek egymással szép asszonyok, szép leányok a garnizon meghódításában.

A hosszú terem végén áll a zenekar és épen a khinai vuncsi kuplóját fujja. A terem közepén egymás után négy billárd-asztal van elfoglalva játékosoktól, kiknek a karambol iránti szenvedélyét sem a nagydob bombardója, sem a vendégek zajongása nem lohasztja. Sőt talán most még nagyobb szenvedélyvel csinálják a ponteket és büszkék reá, ha egy-egy nagyobb szeria közben mesteriebbnél mesteriebb lökésekkel keltenek csodálkozó

Köszönet-nyilvánítás.

Mindazok, kik szeretett kis gyermekünk

Ferike

elhunyt alkalmából, részvét nyilvánítás, koszorúk küldése és a temetésen való megjelenése által, mérhetlen fájdalomkon enyhíteni igyekeztek, fogadják ez uton is hálás köszönetünket.

Pécs, 1901. március 28-án.

Schediwy Ferenc és neje.

Hirdetések.

Eladó ház!

A Majláth-utca 27. és 29. sz.

háZ,

nagy befásított udvarral,

más vállalat miatt

olcsón eladó.

Bővebb felvilágosítást ad

GIANONE KÁROLY.

Önkéntes árverés.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Németh Arthur kérelmére a végrehajtási joghatállyal bíró önkéntes árverési ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbírószék területén levő, Pécs szab. kir. város és határában fekvő és a pécsi 172. sz. betétben felvett I. 2956., 2957. hrsz. ingatlanra 9614 kor., ugyanott felvett II. 4412., 4413. hrsz. ingatlanra 1000 kor., ugyanott felvett III. 4582., 4583. hrsz. ingatlanra 12 000 kor., ugyanott felvett 8581/3. hrsz. ingatlanra 100 kor., a patacsi 304. sz. betétben felvett 2145/1. hrsz. ingatlanra 6000 kor., ugyanott felvett 2144/1. hrsz. ingatlanra 100 kor., ugyanott felvett 2145/2. hrsz. ingatlanra 600 kor., a patacsi 427. sz. betétben felvett I. 2142., 2143. hrsz. ingatlanra 600 kor. becsárban mint kiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi március hó 30-ik napján d. e. 9 órakor a kir. trvszék árverési helyiségében és d. u. 3 órakor Patacon a bíról háznál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet §§-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. § a értelmében a banatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnál, 1900. évi december hó 12. napján

Pécs, Király-utca 38. sz. alatt

egy pince

800 hektoliter jó hordókkal bérbe adó ugyanott egy szoba és konyhából álló

lakás

és egy kisebb

bolthelyiség

olcsón bérbeadó.

Egész lakások, valamint egyes szobák, termek, lépcsőházak, folyosók stb. legszebb és tartós kifestését eszközli a lehető leg-
..... jutányosabb árak mellett

MARXREITER VICTOR

40 év óta fennálló és a legjobb hírnévnek elismert

szoba, templom és dísz-festő cég

Pécsen, Zrínyi-utca 3. szám. (Jókai-tér alatt.)

Templom festéseket képekkel vagy a... nélkül a legművésziesebb kivitelben...

... Legujabb minták nagy választékban a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivittelg.

Legjobb készítményű

butorok

legolcsóbban vásárolhatók

FEHÉR BÉLA

butor-raktárában

Pécsen, Apáczai-utca 2. sz. a.

(a Takarékpénztári új palotában.)

Külön osztály kárpitos butorokra.

Magas jutalék mellett,

vagy bizonyos fizetéssel találnak alkalmazást oly egyének, kik az általam gyártott

brillans-alluminium-zománcos ajtó-cimeket

árusítják.

Nagyszerű ujaonság!

Bernhard Pötters, Unter-Barmen.

Prospektusok ingyen.

Megérkezett

nagy választékban, divatos formákban és a legkülönlegesebb színekben

a tavaszi és nyári kalap-szállítmányom,

miért is kérem a t. c. közönséget, hogy tavaszi és nyári, férfi és gyermek-kalap bevásárlását nálam eszközölje.

Pontos kiszolgálás!

..... Olcsó árak!

Nagy választék!

A t. c. közönség nagyérdemű pártfogását kéri

tisztelettel

Pécs, 1901. március hóban

Kovács Ignác,

kalapos.

Irgalmasok-utcája 15. sz.